

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theoni Episcopo. 260.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

lætitia causam tibi allaturus est. Siquidem pro certaminum huius vitæ ratione, virtutis quoque coronæ necuntur.

Theodosio Presbytero. 259.

Apud homines par culpa esse videtur, iis, à quibus beneficium acceperis vicem non rependere, & hostes minimè vlcisci. At apud diuinam philosophiam illud quidem obtinet vt benè de nobis meritis remuneremur: at non item illud, vt iniurios vlciscamur: verum omnino quidè patientiam adhibeamus: si autem fieri possit, eos etiam beneficiis prosequamur.

Theoni Episcopo. 260.

Quemadmodum fortis & humanus rex legibus cum armis coniunctis omne contumeliæ ac petulantia studio profligat, eos nimirum qui legum auditioni morigeros se præbent, citra pœnam ad officium reuocans, eos autem, qui præfracto & contumaci animo sunt, vi atque armis coercens: eodem modo pius ac mansuetus sacerdos legibus metum adiungens, atque imperium lenitate condicens, omne improbitatis studium, quantum quidem in ipso fitum est, fugat: eos nempe subditorum, qui sermonibus cedunt, sermonum ope atque adiuuamento curans, eos autem, qui pernicaces, & immorigeri sunt, legitimis animaduersionibus edo, vclut porrecta manu, ducens, vt posthac minime peccent.

Zosimo Presbytero. 261.

Et si nec homines erubescis, nec famæ atque existimationis rationem vllam habes: at eam tamen, quæ huiusmodi flagitia diuinitus consequitur, pœnam fac pertimescas. Quâquam enim ea in præsens motatur atque conuiescit (ad pœnitentiam scilicet inuitans) tamen aliquando post, eos, quos ne tanta quidem benignitas vllò pudore commouerit, acerbius persequetur. Ac multi ne in hac quidem vita inuictam illam manum effugerunt, verum eiusmo-

δομδίας παρξείως γένησεται, ἀναλάγως γὰρ τοῖς ἐν ταῦτα ἀγῶσι, καὶ οἱ τῆς ἀρετῆς πλεονεξία τῆ φανοί.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. σθ.

Παρά μὲν ἀνθρώποις ἴσον εἶναι δοκεῖ τὸ εὐεργετᾶς μὴ ἀμείβεσθαι, καὶ ἐχθρῶς μὴ ἀμύνασθαι· παρὰ δὲ τῆ θεῆα φιλοσοφία τὸ μὲν ἀμείβεσθαι τῶς εὐεργετᾶς κρατεῖ· τὸ δὲ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρῶς ἔχει, ἀλλὰ παντὶ μὲν πρόσωπῳ τὸ ἀεξίχαλεῖν, εἰ δ' οἶόν τε καὶ εὐεργετεῖν.

Θέωνι ἐπισκόπῳ. σζ.

Ὡς περ ἀνδρείος καὶ φιλόανθρωπος βασιλεὺς τοῖς νόμοις τὰ ὅπλα μίξας, πᾶσαν ὑβρείως μελέτῃν τρέπτει· τὸ μὲν τῆ ἀκρόασι τῆς νόμων κειθόμην, διχα κολάσεως ἔπιτρέφει· τὸ δ' ἀνήκουσι τῆ δόξῃ τῆς ὀπλων ἀνάγκησιν ἀγαγῶν· οὐτα καὶ εὐαγῆς καὶ ἔπεικῆς ἱερῶς τοῖς θεομοῖς τὸ φόβον μίξας, καὶ τῆ ἀρχῆ πῶν ἐπιείκειαν κερύσας, πᾶσαν κρατίαν μελέτῃν τὸν ἄνθρωπον εἰς αὐτὸν τρέπτει τῆς ὑπηρεσίῃ· τὸ μὲν λόγῳ εἰκοι, λόγῳ θεοπύωσι· τὸ δ' ἀνήκουσι τῶ δόξῃ τῆς θεομῆσιν σφρονησῶν· εἰς τὸ μικρὸν ἀμαρτάνων χυεραγῶν.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. σζα.

Εἰ καὶ τὸς ἀνθρώπους οὐκ ἐρυθρίαις, οὐδὲ ὑπολήψεις ἀντιποιῖ, καὶ τῶ παρὰ τῆ θεῆ τοῖς τοῖς τοῖς πολήμασιν ἐπομῶν. φοβήθητι δίκη· εἰ γὰρ καὶ αὐτίκα δι μάλια μακροθυμεῖ, εἰς μετάνοιαν χαλοῦσα· ἀλλὰ μικρὸν ὑπερογ, πικρότερον μετελεύσεται· τῆς μὲν δὲ πῶ τοσαύτῃ φιλανθρωπίας εἰδὲσθῆντας, πολλοὶ μὲν αὐτὸ καὶ ταῦτα πῶ ἀπῆστον οὐ δόξα πειθεῖσιν καὶ εἰρα, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς τῶν κρατελήθησιν

συμ-